

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Inspektorát

Středočeský

Inspekční zpráva

Základní škola Kostelní Hlavno, okres Mladá Boleslav

294 76 Kostelní Hlavno 97

Identifikátor školy: 600 048 985

Termín konání orientační inspekce: 18. - 20. duben 2001

Čj.	034 52/01-2161
Signatura	oc4bu114

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Dvoutřídní Základní školu v Kostelním Hlavně navštěvují v letošním školním roce celkem 34 žáci (I. třída - 1. a 3. ročník, II. třída - 2. a 4. ročník). Jejich počet v posledních letech je ustálen. Vyučuje se dle vzdělávacího programu Základní škola, schváleného MŠMT ČR pod čj. 16 847/96-2, ve znění úprav a doplňků z 25. 8. 1998. Ve škole pracují čtyři pedagogické pracovnice - ředitelka školy, dvě učitelky, z nichž jedna vyučuje pouze tři hodiny anglického jazyka, a vychovatelka školní družiny, jež částečně působí i jako učitelka. Škola nemá právní subjektivitu. Její součástí je jedno oddělení školní družiny.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Český jazyk

Týdenní hodinová dotace i členění českého jazyka na jednotlivé složky (jazyková část, čtení a literární výchova, psaní) odpovídá zvolenému vzdělávacímu programu. Porušení osnov nebylo shledáno. Kontinuita výuky je zajišťována především prostřednictvím časově-tematických plánů a permanentní spoluprací obou vyučujících. Bezprostřední příprava na jednotlivé sledované hodiny byla velmi dobrá - vždy v písemné podobě a s časovým rozvržením, zvláště důležitým při práci se dvěma odděleními ve třídě. Žáci se specifickými vývojovými poruchami učení a chování nejsou evidováni. Plánování a příprava výuky měly velmi dobrou úroveň.

Obě vyučující jsou odborně i pedagogicky způsobilé k výuce na I. stupni základní školy, navíc mají dlouholetou praxi v tomto typu škol. Jejich odborná a pedagogická způsobilost již nebude proto v dalším hodnocení jiných předmětů zmiňována.

Žáci i obě učitelky měli k dispozici dostatek tradičních didaktických pomůcek (učebnice, pracovní sešity, kartičky atd.), vyučující funkčně využívaly tabule, barevné křídly atd. Audiovizuální technika nebyla použita, počítače zatím škola nemá k dispozici. Výukové prostory jsou standardní, učebny dostatečně velké, dobře vybavené, esteticky působí především svou výzdobou.

Relaxační činnost, jako výuka na koberci, zpěv v hodině, protažení, volnější pohyb dětí po třídě či vytváření různých skupin žáků (homogenních či heterogenních) při práci, byla samozřejmostí. Třídy byly větrané. Také skladba rozvrhu odpovídá psychohygienickým zásadám. Obě vyučující dbaly na správné držení těla dětí při psaní.

Celkově byly podmínky výuky (personální, materiální i psychohygienické) velmi dobré.

Učivo ve všech čtyřech sledovaných hodinách českého jazyka navazovalo vždy na předcházející. Logickou návaznost mělo např. spojení četby a následného doplňování slabik v hodině 2. ročníku. Převažovala zejména samostatná činnost žáků, typická pro tento typ školy. Ta ukázala, že především žáci 3. a 4. ročníku již mají tento způsob práce zažitý, jsou zvyklí samostatně pracovat a vyhledávat informace. Různé činnosti prvky a kooperativní vyučování včetně zadávaných úkolů podporovaly logické uvažování žáků a vytvářely prostor pro vlastní samostatnou práci. Žáci měli dostatek možností vyjadřovat své názory. Zajímavým zpestřením se ukázaly i prvky dramatické výchovy, zařazené v jedné hodině českého jazyka. Výuka byla promyšlená, činnost byla rovnoměrně rozdělena na obě oddělení, navíc byla někdy diferencovaná dle úrovně žáků. Obě učitelky se rovnoměrně věnovaly oběma skupinám. Organizace, formy a metody práce měly velmi dobrou úroveň.

Motivace prolínala všemi hodinami českého jazyka. Především různých aktivizačních

a motivačních prvků (soutěže, tajenky atd.) využívaly obě učitelky v hojné míře, rovněž úvodní motivace (především sdělení cíle hodiny) byla zřejmá. V průběhu výuky bylo použito pouze verbální hodnocení, závěrečné zhodnocení či shrnutí bylo již méně zřetelné vzhledem k časové tísní či organizační náročnosti hodiny. Klasifikace známkami nebyla zaznamenána, jejich frekvence v žákovských knížkách však byla více než dostatečná. V několika případech se vyskytly známky s minusem. Motivace i hodnocení ve zhlédnutých hodinách měly velmi dobrou úroveň.

Vztahy mezi účastníky výchovně-vzdělávacího procesu byly velmi hezké, přátelské, založené na vzájemné důvěře. Atmosféra ve vyučování (ale i o přestávkách) se vyznačovala klidným a vstřícným přístupem učitelek k žákům. Ti projevovali pozitivní přístup a vztah k předmětu. Jejich komunikativní dovednosti měly různorodou úroveň, prostor pro komunikaci byl však vytvořen. Mnohé odpovědi dětí byly spontánní. Verbální projev obou učitelek měl dobrou úroveň, byl kultivovaný, obě vyžadovaly po dětech spisovnou podobu českého jazyka. Interakce a komunikace mezi všemi subjekty vzdělávání byly hodnoceny jako velmi dobré.

Výuka českého jazyka byla ve všech sledovaných oblastech hodnocena jako velmi dobrá.

Vlastivěda a prvouka

Učební plán obou předmětů ve všech ročnících je dodržen. Obsah učiva ve třech zhlédnutých hodinách odpovídal osnovám, také časově-tematické plány obou předmětů jsou v souladu s učebními osnovami. Téma Výchova ke zdraví zatím v tomto školním roce nebylo vyučováno. Zápisy v třídních knihách z loňského roku rovněž dokladují splnění osnov s výjimkou výše zmíněného tématu. Kontinuita výuky je navíc zajištěna spoluprací obou vyučujících. Jejich příprava na hodiny byla kvalitní a promyšlená.

Plánování vzhledem k nedostatkům v plnění osnov bylo hodnoceno jako dobré, příprava na vyučování měla velmi dobrou úroveň.

Prostorové podmínky byly už zmíněny v předcházející části inspekční zprávy v kapitole český jazyk. Ve všech hodinách se pracovalo s dostatečným množstvím moderních a názorných pomůcek - např. v hodině vlastivědy byl použit videorekordér (téma Měsíc a planety), v hodině prvouky byl funkčně využit nástěnný obraz lidského těla s vyznačením kostry.

Také psychohygienické podmínky (začlenění předmětu do rozvrhu, relaxační činnost v průběhu hodiny, větrání učeben, teplota, světlo apod.) byly dodrženy. Typickým znakem všech hodin byla především panující atmosféra klidné práce.

Podmínky výuky byly velmi dobré.

Vyučovací doba byla využita efektivně. Zásada přiměřenosti byla respektována, pozitivní bylo např. využití mezipředmětových vztahů (ve vlastivědě např. srovnání současného školství s minulostí a propojení historie s budoucností), v hodině prvouky zase zaujala orientace tématu na základní hygienické návyky. Zvolená organizace vyučování (včetně použitých forem a metod) byla efektivní, výuka byla prakticky orientovaná. Celkově měly organizace výuky a zvolené metody a formy práce velmi dobrou úroveň.

Kromě motivačních činitelů (především zdůraznění cíle hodiny v úvodu) používaly obě vyučující k zvýšení aktivity zejména pochvaly. Významné byly i odkazy na regionální historii - především nedávná návštěva skanzenu v nedalekém Přerově nad Labem byla využita. Hodnocení (jenom slovní) bylo objektivní a obsahovalo často povzbuzující prvky.

Motivace a hodnocení měly velmi dobrou úroveň.

Z hlediska komunikace a interakce byla nejzdařilejší hodina prvouky ve 2. ročníku. Její nosnou částí byl nácvik vyprávěčských dovedností žáků. Jejich často spontánní vypravování

o domácích zvířatech vycházelo především ze znalosti dané problematiky a osobních zkušeností dětí. Ale i v dalších dvou hodinách měla komunikace mezi oběma subjekty vzdělávání dobrou úroveň a komunikační dovednosti dětí často překvapily.

Interakce a komunikace měly velmi dobrou úroveň.

Výuka obou předmětů byla na velmi dobré úrovni.

Matematika a přírodověda

Časová dotace obou předmětů je v souladu s učebním plánem. Kontrolou loňských i letošních třídních knih bylo zjištěno porušení učebních osnov v předmětu matematika nerespektováním úprav a doplňků vzdělávacího programu Základní škola z roku 1998. Ve školním roce 1999/2000 vyučující ve 2. ročníku probírala učivo 3. ročníku o přímce (12. - 13. týden), o polopřímce (35. - 37. týden), násobení šesti, sedmi a osmi, rovněž tak dělení v oboru těchto čísel (37. - 42. týden). Ve 3. ročníku byly zařazeny okruhy učiva, jež patří do 4. ročníku - ve 22. - 24. týdnu téma kružnice, kruh. Obdobně je tomu i ve školním roce 2000/2001. Zde je patrná přílišná fixace na používané učebnice (nakladatelství Alter), které ne vždy korespondují s osnovami vzdělávacího programu Základní škola. I přes tyto nedostatky zajišťují obě učitelky úzkou spoluprací kontinuitu výuky mezi jednotlivými ročníky tak, aby při plánování učiva nedocházelo k obsahové duplicitě. Aktuální přípravy na vyučování měly promyšlené, s přiměřenou obsahovou náplní učiva. Nedodržení učebních osnov bylo taktéž registrováno u přírodovědy 4. ročníku nezpracováním témat výuky Výchovy ke zdraví. U obou předmětů vyučující dbají na dodržování návaznosti učiva. V plánování a přípravě výuky byla pozitiva a negativa téměř v rovnováze.

Zařízení učeben (nové podlahy, rekonstrukce umělého osvětlení a topného systému) podstatnou měrou zkvalitnilo hygienu výuky. Nemalé rezervy se vyskytly v užití učebních pomůcek a didaktické techniky. Žáci pracovali téměř výhradně s učebnicí nebo pracovním sešitem. Sporadicky byly využity nástěnné pomůcky umístěné v učebně, jednou vyučující použila model hodin a metrové pravítko či nakopírované materiály. Zcela chybělo uplatnění např. zpětného projektoru (kontrola výsledků, zadání pětiminutovky namísto diktování apod.), diapjektoru nebo videorekordéru (promítnutí zástupců živočichů a rostlin). Pro větší názornost a představivost mohly být při výkladu učiva zařazeny trojrozměrné pomůcky (modely vnitřních orgánů). Kmenové učebny I. a II. třídy svou celkovou estetičností, upraveností a příkladnou čistotou příznivě podněcují žáky k činnostem a vytvářejí u nich pozitivní vztah k předmětu. V týdenním rozvrhu jsou matematické vyhrazeny druhé vyučovací hodiny. S poněkud horšími podmínkami se museli žáci vyrovnat u přírodovědy, na kterou připadla poslední páteční vyučovací hodina. Nezastupitelné místo měly ve sledovaných hodinách průběžně zařazované relaxační chvílky. Limitujícím faktorem tempa výuky jsou schopnosti žáků. V podmínkách výuky převažovala pozitiva nad negativy.

Ve sledovaných hodinách vyučující vhodným způsobem střídaly metody a formy práce - od frontálního způsobu výuky při procvičování učiva a ověřování vědomostí přes střídání činností (početní operace, slovní úlohy, samostatná práce žáků, společné rozbory), až po využití alternativních postupů řešení úlohy. Nenásilnou formou zařazovaly mezipředmětové vztahy (prvouka, praktické činnosti), nechyběl ani bezpečnostní apel (jízda na kole - dopravní výchova). Účelně využívaly instruktáž i problémové otázky. Jejich pokyny byly věcné, stručné a žákům srozumitelné. Ne vždy však volily patřičnou organizační formu kontroly a prezentace výsledků práce (skupina žáků před tabulí, nepřehlednost, ztráta pozornosti a soustředěnosti). Hodina přírodovědy vykazovala značné rezervy v názornosti výuky. Obecným nedostatkem sledovaných předmětů bylo nevyužití závěru vyučovacího času k celkovému shrnutí učiva a zhodnocení práce žáků, což bylo zaviněno většinou časovou tísní. Organizace, formy a metody výuky měly průměrnou úroveň.

Až na matematiku v I. třídě nechyběla v hospitovaných hodinách vstupní motivace sdělením náplně práce. Vyučující v hojné míře žáky průběžně motivují pochvalou, okamžitými opravami úloh s následnou klasifikací a v neposlední řadě i využitím jejich zkušeností. Při ověřování pochopení učiva nejsou zdůrazňovány chyby žáků, převažuje pozitivní hodnocení zohledňující individuální dispozice žáků a jejich možnosti. Motivace a hodnocení byly hodnoceny jako velmi dobré.

Vztah mezi žáky a vyučujícími se odvíjí od přijatých pravidel vzájemné komunikace. Především učitelka II. třídy důsledně dbala na uplatňování dohodnutých zásad jednání a lpěla na chování žáků v duchu čestného jednání. Obě vyučující posilovaly vzájemnou ohleduplnost žáků a ve vztahu učitelka - žák kladly důraz na oboustranné respektování. Žáci jsou zvyklí odpovídat celými větami, je jim ponecháván prostor k souvislému projevu. Interakce a komunikace vykazovaly výraznou převahu pozitiv.

Výuka matematiky a přírodovědy měla velmi dobrou úroveň.

Hudební výchova

Hospitovány byly dvě hodiny - po jedné v každé třídě. Časová dotace předmětu odpovídá učebnímu plánu zvoleného vzdělávacího programu. V rozvrhu jsou hudební výchově vyhrazeny 3. a 4. vyučovací hodiny. Soulad obsahu učiva s učebními osnovami nebylo možno posoudit, neboť zápisy v třídních knihách představují pouhý výčet nacvičovaných písní (tentýž nedostatek byl zjištěn i při kontrole loňské třídní dokumentace). Zcela tak chybí konkretizace a specifikace učiva dle jednotlivých okruhů (složka instrumentální a vokální, hudební formy, výrazové prostředky hudby, hudební pojmy apod.). Výše popsany způsob zapisování do třídních knih neumožňoval zjistit ani návaznost výuky v jednotlivých ročnících. Stanovené výukové cíle (žákům nebyly v úvodu hodiny sděleny) respektovaly úroveň a schopnosti žáků. Plánování a příprava výuky obsahovaly citelně slabá místa.

Výuka předmětu probíhala v podnětném a estetickém prostředí kmenových učeben, popsanych již v minulých kapitolách. Jejich instrumentální vybavení ovšem zaostává - např. pianino je umístěno bez využití na chodbě v přízemí budovy, elektrofonické varhany jsou v jedné z učeben zatím jen uloženy v ochranném obalu pod učitelským stolem, aniž by byly používány. Rezervy existují i ve vybavenosti učebnicemi - vedle vhodného zpěvníku „Já, písnička“ (1. díl), se kterým pracovali žáci 2. a 4. ročníku, jsou používány i zastaralé učebnice hudební výchovy pro 3. ročník (nakladatelství SPN, 1988). Podstatně příznivější zjištění bylo zaznamenáno v četnosti zařazení orffovských rytmických nástrojů. Vyučující II. třídy rovněž vhodným způsobem opakovaně pracovala s radiomagnetofonem - zdařilá byla zejména vstupní motivace díky poslechu písně autorské dvojice J. Uhlíř a Z. Svěrák. Také použitá doprovodná nahrávka k nacvičované písni byla funkční a účelná a podstatně usnadnila žákům nácvič nové písně.

Dodržování psychohygienických zásad bylo vidět v obou sledovaných hodinách (využití koberce, opakovaně zařazované relaxační chvílky, přiměřené tempo, větrání, kvalita osvětlení). Zásada správné pěvecké přípravy (dechové cvičení a hlasová průprava) však byla respektována pouze v jedné z nich.

Podmínky výuky vykazovaly pozitiva a negativa v rovnováze.

V organizování výuky, použitých formách a metodách práce byly mezi vyučujícími znatelné rozdíly. Vyučující I. třídy věnovala převážnou část hodiny opakování již nacvičených písní (sborový zpěv a cappella) a nezbyl jí čas na dostatečné procvičení nové písně. Rovněž nezařazení dechové a hlasové průpravy v úvodu hodiny se jeví jako podstatný nedostatek. Naproti tomu vyučující II. třídy účelně střídala činnosti, nácvič nové písně a jejímu

procvičení věnovala dostatek času. Příkladným způsobem provedla s žáky přípravu k vlastnímu zpěvu. Společným nedostatkem výuky hudební výchovy je absence nástrojového doprovodu při nácvičce a opakování písní, stejně jako důsledný stereotyp hromadného zpěvu bez nácvičce jednoduchého dvojhlasu či zařazení sólového zpěvu. Chybělo i závěrečné shrnutí a zhodnocení práce žáků. Jejich dovednosti učitelky vhodným způsobem využívají k obohacení hodiny (rytmické doprovody k písním, hra „na tělo“). Organizace, formy a metody práce měly průměrnou úroveň.

Vstupní motivace byla zařazena a využita pouze v jedné hodině. Obě vyučující v průběhu hodiny žáky dostatečně motivovaly pochvalou a pozitivním hodnocením. Při nácvičce nové písně byly nenásilnou formou opakovaně zařazovány mezipředmětové vztahy (prvouka, vlastivěda, český jazyk). Výuka splňuje požadavek na přiměřenost a respektování individuálních schopností žáků. Nezanedbatelným stimulem pro získání kladného vztahu k předmětu je bezesporu i participace žáků na výběru písní. Kvitováno bylo i využití zkušeností žáků při procvičování písní s jarní tematikou. Navštívené hodiny měly výrazné relaxační zaměření. Motivace a hodnocení měly velmi dobrou úroveň.

K rozvíjení a upevňování komunikativních dovedností vyučující průběžně využívají vědomosti žáků. Ti měli dostatek prostoru pro vyjadřování myšlenek, otázek či přání (např. při výběru písní). Spolupráce mezi učitelkami a žáky se vyznačuje vzájemnou důvěrou a tolerancí. Především ve II. třídě byla navíc podporována velmi dobrým hlasovým projevem a vystupováním vyučující a její důsledností v dodržování dohodnutých zásad komunikace ve vztahu učitel - žák či mezi žáky samotnými. Hodiny hudební výchovy provázela příjemná atmosféra. Spontánním projevem dokládali žáci pozitivní vztah k předmětu.

V interakci a komunikaci převažovala pozitiva.

Celkově byla úroveň výuky hudební výchovy hodnocena jako průměrná.

Hodnocení kvality vzdělávání

Hospitacemi bylo sledováno 12 vyučovacích jednotek - z tohoto počtu mělo osm hodin velmi dobrou úroveň, čtyři průměrnou. S výjimkou hudební výchovy, jež byla hodnocena stupněm průměrný, měla kvalita výuky v českém jazyku a dvou blocích (vlastivěda a prvouka, matematika a přírodověda) velmi dobrou úroveň. Především organizace vyučování, náročná vzhledem k práci se dvěma odděleními ve třídě, motivace a hodnocení a komunikace mezi účastníky vzdělávání byly velmi dobré. Zřejmě největším kladem je však klidná „rodinná“ atmosféra, v níž se daří výchovně-vzdělávacímu práci. Celkově byla kvalita vzdělávání hodnocena jako velmi dobrá.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Základem pro plánování výchovně-vzdělávací činnosti se stala koncepce, vypracovaná ředitelkou školy při jejím nástupu do funkce v roce 1997. V současné době je základním

(a jediným) dokumentem střednědobého charakteru Program práce školy na školní rok 2000/2001 ze dne 1. 9. 2000. Tento plán preferuje především kulturní a sportovní akce. Z něho pak vycházejí plány krátkodobého charakteru, tj. měsíční plány práce. Na plánování se podílejí všechny pedagogické pracovnice školy. S celoročním plánem je veřejnost vždy seznámena na začátku školního roku. Daří se naplňovat jednu z priorit - udržet počet žáků a zabránit tak jejich odchodu do blízkých základních škol s 1. - 9. ročníkem v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi. Dlouhodobě stabilní počet žáků v (v letošním roce 36, v loňském 37) svědčí o tom, že tento klíčový bod pro existenci školy se realizuje. Zásahu na tom má především atmosféra ve škole a organizování mnohých nadstandardních akcí, popsanych v následující části zprávy.

Plánování je hodnoceno jako průměrné.

Organizování

Organizační struktura školy je vzhledem k její velikosti jednoduchá a umožňuje účinné řízení a organizování života školy. Ředitelka vymezila kompetence jednotlivých pracovníků. Pedagogická rada pracuje neformálně, její jednání jsou dokumentována zápisy. Učební plány všech předmětů jsou dodrženy, nepovinným předmětům se nevyučuje, s projektovým vyučováním nejsou žádné zkušenosti. Ve škole však pracují zájmové kroužky sportovního zaměření. Rozvrh hodin je sestaven v souladu s § 9 odst. 3 vyhlášky MŠMT ČR č. 291/1991 Sb., o základní škole, ve znění pozdějších úprav. Kladem je dodržování psychohygienických zásad - např. volný pohyb žáků po škole (i v tělocvičně) či v nově upraveném prostoru školního hřiště o přestávkách. Informační systém uvnitř školy je operativní, rodičovská veřejnost je o dění ve škole informována především prostřednictvím třídních schůzek, ale i např. prostřednictvím nástěnky v čekárně zdravotního střediska.

Nadstandardní je především program kulturních, sportovních a společenských akcí, které se uskutečňují v průběhu školního roku. Ty jsou popsány jak ve Výroční zprávě o činnosti školy za školní rok 1999/2000, tak v již výše zmíněném Programu práce školy na školní rok 2000/2001. Jejich výčet je bohatý, mj. pravidelná návštěva divadelních představení v Městském divadle v Mladé Boleslavi, poznávání pamětihodností Prahy, výuka plavání, organizování školy v přírodě atd.

Kvalita a funkčnost organizačního uspořádání mají velmi dobrou úroveň.

Vedení a motivování pracovníků

Ředitelka školy upřednostňuje demokratický styl řízení s delegováním konkrétních pravomocí na jednotlivé pracovníky. Jejich nízký počet (dvě učitelky, jedna vychovatelka, jeden provozní zaměstnanec) je předpokladem kvalitního operativního řízení. Děje se tak každodenním stálým kontaktem a, v návaznosti na celoroční plán školy, okamžitým předkládáním změn a úprav, jejich zajištěním a provedením. Ředitelka školy je otevřená tvůrčí iniciativě a vítá nápady, návrhy i připomínky, se kterými pracovníci školy přicházejí. Tyto jejich podněty, podporované schopnostmi a šikovností, dovede využít nejen ke zvýšení úrovně výuky, ale i k rozvoji estetického vnímání žáků. Přidělené finanční prostředky k dalšímu vzdělávání pedagogických pracovníků byly v kalendářním roce 2000 vyčerpány ředitelkou školy absolvováním dvoudenního kurzu školního managementu. Značné rezervy existují ve vytvoření účinného a průhledného systému hmotné zainteresovanosti. Chybí stanovení zásad pravidelného hodnocení pracovníků, nejsou vypracována ani známa kritéria pro toto hodnocení.

Oblast vedení a motivování pracovníků má průměrnou úroveň.

Kontrolní mechanismy

Tato oblast obsahovala citelně slabá místa. Systém vnitřní kontroly je neúplný a neefektivní. Kvalita výchovně-vzdělávací práce je posuzována především na základě hospitační činnosti. Její četnost je, vzhledem k vytíženosti ředitelky, omezena (šest hospitačí v tomto školním roce). Hospitační záznamy jsou vedeny, rozbor navštívených hodin ředitelka s vyučujícími provádí. Určitý přehled o úrovni pedagogické práce dále získává při pravidelném střídání třídnictví v I. a II. třídě s druhou učitelkou. V době inspekce nebyl k dispozici schválený učební plán, údaj o jeho schválení chybí i v zápise z pedagogické rady. Ředitelka uskutečňuje průběžnou kontrolu (pětkrát ročně) povinné dokumentace. V případě třídních výkazů a katalogových listů žáků je uvedena frekvence dostačující, pět kontrol třídních knih ovšem nemůže postihnout např. dodržování učebních osnov (viz plánování a příprava výuky u matematiky, přírodovědy a hudební výchovy). Výsledky kontrolní a hospitační činnosti ředitelka nezařazuje k projednání jako bod programu pedagogických rad, prokazatelným způsobem nejsou přijímána ani opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Metodické sdružení není, z důvodu velikosti školy, ustaveno. Systém kontroly provozu školy a jejího hospodaření není vytvořen, neboť škola nedostává od obce schválenou výši rozpočtu.

Vzhledem k zjištěným skutečnostem byla oblast kontrolních mechanismů hodnocena jako pouze vyhovující.

Hodnocení kvality řízení

Řízení školy je hodnoceno jako průměrné.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol a školských zařízení
- Výroční zpráva o činnosti za školní rok 1999/2000
- Inspekční zpráva čj. O-03-04/9798-011Kv
- Program práce školy na školní rok 2000/2001
- Provozní řád školy
- Řád školy-režim žáka
- rozvrh hodin, zápisy z pedagogických rad
- třídní knihy školního roku 1999/2000 a 2000/2001, třídní výkazy a katalogové listy žáků
- personální dokumentace
- inspekční podkladová dokumentace a hospitační záznamy ředitelky školy
- časově-tematické plány sledovaných předmětů
- vzorek žákovských knížek a žákovských písemností.

ZÁVĚR

Podmínky vzdělávání

Prostorové a materiální podmínky školy zaznamenaly v posledních letech další posun směrem k vyšší kvalitě (např. úprava školního hřiště). Největším nedostatkem se jeví absence osobních počítačů. Personální podmínky výuky mají trvale velmi dobrou úroveň (včetně zajištění výuky anglického jazyka).

Podmínky vzdělávání jsou velmi dobré.

Průběh vzdělávání

Kvalita výchovně-vzdělávací práce má dobrou úroveň. Práce s dvěma odděleními ve třídě nečiní zkušeným učitelkám potíže, vyučování je dobře organizované, pozitivem je především příjemná atmosféra, jež ve škole panuje.

Úroveň vzdělávání byla hodnocena jako velmi dobrá.

Řízení školy

V řízení školy se objevily nedostatky především v plánování (chybí ucelenější dlouhodobá koncepce) a v kontrolní činnosti. Naopak velmi dobrou úroveň má organizování volného času dětí a nabídka různých aktivit především v oblasti kulturní. Ředitelka školy preferuje především konkrétní práci s dětmi.

Řízení školy je hodnoceno jako průměrné.

V průběhu inspekční činnosti nebylo zaznamenáno neefektivní hospodaření se státními finančními prostředky.

V porovnání s předchozí inspekci nastal kvalitativní posun v dalším vybavení a modernizaci školy.

Po posouzení všech sledovaných jevů je škola celkově hodnocena stupněm velmi dobrý.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři:

Titul, jméno a příjmení

Podpis

Vedoucí týmu

Mgr. František Kvasnička

.....

Člen týmu

Ing. Jaroslav Kindl

.....

V Mladé Boleslavi dne 17. května 2001

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 18. května 2001

Razítko

Ředitelka školy

Podpis

Mgr. Ludmila Žemličková

.....

Předmětem inspekce bylo důležitější zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 7 téhož zákona může ředitelka školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Posouzení jevů

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně</i>

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Příslušný orgán státní správy (samosprávy): Okresní úřad - referát školství Mladá Boleslav	2001 - 06 - 07	
Zřizovatel: Obec Kostelní Hlavno	2001 - 06 - 07	034 62/01-2161
Rada školy:	Není zřízena	

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.